

Sophoclem sic scripsisse, quum ἐμῶν aptissimum sit nec Sophocles metra tanta qua Aeschylus diligentia ubique exaequaverit. Sic in hac ipsa fabula v. 879. τίς ἂν δῆτά μοι τίς ἂν φιλοπόνων solutae alterius dochmii formae non soluta respondet v. 925. ἔμελλες τάλας, ἔμελλες χρόνον.

349. ἔτ' Hermanni emendatio est pro τ'. Idem in versu antistrophico 358. ἔβας recte scripsit pro ἐπέβας.

360. πημονᾶν Reiskii coniectura est pro ποιμένων.

384. ἴδοιμι μην νιν] μῆν ex L. Dindorfii coniectura addidi.

402. ὀλέθριον αἰκίζει L. ὀλέθριον in ὀλέθρι' mutavi, ut metrum postulabat versus antistrophici 420. εὐφρονες Ἀργείοις.

405. τίσις δ' ὁμοῦ πέλει correxi pro τοῖσδ' ὁμοῦ πέλας, non metro solum, sed etiam sensu postulante.

496. ἦ Bothii emendatio est pro εἰ.

537. τί δῆτ' ἂν ὡς ἐκ τῶνδ' ἂν ὠφελοῖμί σε;] Probabilis est Schneidewini coniectura alterum ἂν in ἔτ' mutantis, ut est in Antig. 552. τί δῆτ' ἂν ἀλλὰ νῦν σ' ἔτ' ὠφελοῖμ' ἐγώ;

546. νεοσφαγῆ τοῦτόν γε προσλεύσσω φόνον] Seclusi versum spurium interpolatoris, qui non senserat quanto aptius esset Aiace facinus ab se commissum leviter tantum tangere quam verbis tam disertis extollere. Ad scripturam versus quod attinet, quum in codice legatur τοῦ τόνδε, incertum manet utrum auctor versus τοῦτόν γε an πού τόνδε scripserit, in utraque scriptura inutiliter addita particula sive γε sive πού. Notae non melioris est versus post 554. ἐν τῷ φρονεῖν γὰρ μηδὲν ἠδιστος βίος illatus τὸ μὴ φρονεῖν γὰρ κάρτ' ἀνώδυνον κακόν, quem delevit Valckenarius. Fuit enim olim margini adscriptus e loco simili, quemadmodum in Aeschyli Persis post v. 253. (κακὸν μὲν ἀγγέλλειν κακά) adscriptus in margine codicis Medicei Sophoclis Antigonaе versus 277. στέργει γὰρ οὐδεὶς ἄγγελον κακῶν ἐπῶν in apographis pluribus in textum irrepsit, et in Sept. ad Theb. post verba v. 600. ὀμιλίας κακῆς | κάκιον οὐδὲν, καρπὸς ἧς ἀσύμφορος in ipso codice Mediceo versus ex alia, ut videtur Aeschyli fabula sumtus, ἄτης ἄρουρα θάνατον ἐκκαρπίζεται, textui est insertus. Tertium in hac Aiace oratione interpolationis exemplum est post v. 570. ὡς σφιν γένηται γηροβοσκὸς εἰς αἰεί, cui interpolator versum ab se confictum addidit, μέχρῃς οὐ μυχοῦς κίχωσι τοῦ κάτω θεοῦ, im